

En julsaga från en annan tid

En gång i tiden var landet där lilla Sol bor helt annorlunda. Hon älskar stunderna i sin morfars kök när han berättar om de gamla tiderna. De sitter tillsammans i hans sköna soffa och när morfar på sitt stillsamma sätt börjar prata, så blundar Sol och kan tydligt se hur bilderna växer fram. Som bilden av landets kung. Han som alltid såg proppmätt ut. Förmodligen var han så nöjd med allt. Eller åtminstone sig själv. Det folk han styrde trodde att de levde i det friaste av alla länder på planeten blå. Morfar brukar alltid skrocka till lite när han berättar om att de till och med tyckte att de bestämde över sina egna liv. Tänk att det kunde vara så lätt att ta något så viktigt från människor, utan att de visste vad de hade förlorat.

Morfar berättar att på den här tiden jagade människor ständigt efter mer. Det mest fåfänga av allt var att de jagade efter mer tid. De trodde att om de sprang fortare så skulle de lyckas. Människor jagade också efter mer pengar och mer saker. De trodde att de måste ha mer för att kunna visa hur väl de hade lyckats. För att kunna köpa fina bostäder, ting och upplevelser att berika sin allt knappare tid med.

Det konstiga var att när de väl hade lyckats skaffa sig mer så blev de straffade för det. Kungen tog bara mer pengar ju finare hus de skaffade sig. Samma sak hände när de reste runt mer eller köpte fler saker. Det konstigaste av allt var att pengarna de lyckades behålla inte väckte uppskattning från andra för att de hade lyckats, utan snarare tvärtom. Ändå fortsatte folk att jaga. Pengarna togs med alla medel. Det blev vanligt att stjäla från andra och gärna skaffa sig positioner så man kunde ge sig själv pengar som andra hade sparat eller tjänat in.

I andra sagor som Sol hade hört så brukade folk leta efter skatter. Men på den här tiden var skatter det enda som folk inte jagade efter. De hade redan kungen skaffat sig ensamrätt på och han hittade dessutom ständigt nya. Därför jagade istället människorna nya sätt att hålla sig ifrån skatterna.

Mitt i allt detta jagande skapade kungen och hans hov, som faktiskt var något av sin tids konstnärer, sina egna små verk. Fantasin för hur människor skulle söka nya tillstånd eller betala nya avgifter till dessa verk visste inga gränser. Därmed sökte människorna jaga ännu mer för att ta sig de långa vägarna runt de nya verken.

När morfar ska berätta om nästa sak så brukar han titta Sol ordentligt i ögonen för att försäkra henne om att det är sant. Tyvärr innebar allt jagande att alltför glömde att se upp. Plötsligt sprang de rakt in i någon av alla de väggar som fanns. När de väl sprungit in i en vägg, föll de handlösa.

För de som inte fick plats i något av kungens skapelseverk eller inte hängde med i allt jagande, återstod bara tiggarmössan. Problemet var att när de väl hade satt på sig den mössan så var det nästan omöjligt att få av den. Lilla Sol ser framför sig människorna som gick där med konstiga mössor som gjorde att deras ryggar böjdes. Hon såg också några som försökte resa sig. Men de var tvingade att ta på springskorna i farten och sedan jaga iväg för fullt, samtidigt som de försökte räta upp sina ryggar. Många misslyckades och fann för gott att leva sina liv med tiggarmössa.

Sol brukar fråga morfar varför de höll på så där. I den tid hon är född är det självklart att folk har tid med varandra. Här är man tolerant mot alla sorters människor och låter dem arbeta efter den förmåga de har. I hennes tid resonerar man tillsammans om vad som verkligen är bäst för de flesta i varje fråga. Ingen behöver ljuga om vad man tjänar, var man arbetar eller om man är ledig för nya arbeten. Sols tid är skapad för att människor faktiskt ska kunna leva fritt och följa sin fria vilja. Ibland önskar hon att hon levde på den tid morfar brukar berätta om. Då kunde hon rensa bort allt krångel, ta bort onödiga regler, avgifter och tvång som fick människor att må så illa. Men förmodligen skulle människorna på den tiden bara ha trott att hon levde i en drömvärld.

Tänk om hon ändå hade kunnat bidra till att de fick ett riktigt trevligt julfirande. Morfar brukar berätta att under julhelgen försökte i alla fall människorna lugna ner sig några dagar, glömma allt jagande och andra problem och bara njuta av allt det goda som livet kunde erbjuda. Ack, tänker Sol där hon sitter och tittar på sin snälla morfar. Kanske skulle hon be honom att klä sig i sin finaste röda dräkt, samla några av deras rika gåvor och göra en resa till alla dessa människor.

En riktigt god jul och ett gott nytt år

önskar Pepparkakshuset